

Birinci Söz

– aruzperver · 14 Haziran 2011

Aruz Vezni: mefâilün feilâtün mefâilün feilün(fa'lün)

Birinci Söz'de Bedüzzaman neler dedi

bak,Berâber aktaralım gel, arûza sığdırarak:

***"Şu kendi nefsim yazdım bütün bu

Sözler'i ben,Fakat benimle de birlikte dinlesin dileyen!Eğer huzûru dilersen her işte Besmele çek!

Hayırların başı, İslam nişânıdır diyerek!Bütün şu canlı ve cansız ne varsa söyler onu,Ağaç, böcek, dere, dağ, taş... Çeker berâber onu.Ağaçların kökü toprâğa besmeleyle dalar,İpincecik bu kök 'Allah' der ayrılır kayalar!İnek, koyun, keçi "Allah" deyip de süt veriyor;Şu bağla bahçe de zikreleyip neler seriyor!..Neler mi? İşte: Sarımsak, marul, biber, domates,Fasulye, bamya, soğan, patlıcan, havuç, patates...Ve meyveler: Kivi, şeftâli, portakal, kayısı...

Bütün bu nîmeti saymakla bitmiyor sayısı.Şu hoş hikâyeyi gel dinle, aç kulaklarını,İzâle eyleyecek çünkü tüm meraklarını:Arap çölünde gezenler, kabîle ismi taşır,Reisin ismi alınmazsa, eşkiyâ sataşır.Çıkıp düşer yola vaktiyle kalbi nurlu biri,Filanca bir reisin nâmı hıfzeder fakiri.Yürür bu yolcu fakat, eşkiyâ keser yolunu,'Ne varsa heybede,ver!' der, tutup büker kolunu.'Çabuk sökül bakalım! Yoksa şimdi öldürürüm!'-Ki, zerre merhamet etmezdi hiçbir ehl-i zulüm!-O yolcu der ki:'Filan bir reîs adıyla ben gezerim,Cidâl için ne gücüm var ne kudretim ne ferim.Reis korur beni ismiyle, git, bu zulmü duyar!O güçlüdür, seni her yerde görse orda oyar!'Duyunca bunları derhâl o eşkiyâ çekilir,Reisle ölçüşemez çünkü kendi cismi, bilir.Duyunca bunları, hançer girer hemence kın'a.Bizim bu yolcu da tekrar devâm eder yoluna.Bu namla girdiği her bir çadırda buldu rahat,Tümünde izzet ü ikramla karşılandı o zat!İkinci yolcu ne âlemde, haydi gel bakalım,Çinde korku gezer her dakîka hem her adım.Soyuldu serveti, hattâ dilenci oldu. Niye?Bir ismi almadı zîrâ güvendi kuvvetine.Açıkta kaldı ve aç yattı, sersefildi sonu.Ve sonra kupkuru çöller, susuz bıraktı onu.Süründü, ağladı her gün, acıyla sızladı o,Erederi izzete şâyet alaydı bir adı o.Ne var ki kibre esir düştü,'Güçlüyüm' dedi 'ben!'Nasıl da âleme ibretlik oldu kendi hemen! Hikâyemizde hakikat ne? Aç da bak gözünü,Güzelce dikkat edip bul hikâyenin özünü!O çölle yolcu, bu dünyâ ve sen... Reis peki kim? Evet reîs ise, Rahmân olan ve hem de Rahîm.Sual:" Nasıl ki de mâkul fiyat biçip veririz,Bir emtiâyâ mukâbil ticâret ehline biz;Neler diler peki mülkün hakîki sâhibi Rab?"Mühim suâlne gâyet ehemmiyetli cevap:Kulundan isteği Rabbin: Zikir, Fikir ve Şükür,Ne varsa hepsi budur, başka şıkkı yok, üçüdür! Başında zikrederek, âhirinde şükrederek;'Bütün bu nîmet O'nundur' deyip de fikrederek,Her işte hep, O'nun ismiyle başla, işle, ver, al! Şu yeryüzünde O'nun nâzenin misâfiri kal.Cenâb-ı Rabbinin ismiyle gez ki olma rezîlBu imtihân olunan çölde kalma sen de sefil!,, ***Otuz beyitle tamâm eyledik bu şi'ri. Eğer,Hatâmız eksigimiz varsa üstad affediver!Şiirle Nur'lara hizmet de mümkün amma, yineSenin ne haddine Hâkâniyâ! Senin neyine!?